

Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: U. Wölker i A. Aresu) przeciwko **Republice Włoskiej** (pełnomocnik: I. M. Braguglia wspierany przez G. Fiengo), Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, P. Kūris i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) *Utrzymując w mocy przepisy pozwalające na użycie wodorochloro-fluorowęglowodorów w systemach przeciwpożarowych bez poszanowania ograniczeń i warunków przewidzianych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy tego rozporządzenia.*

2) *Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-206/05)

(2005/C 229/08)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 11 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Friedricha Erlbachera i Knuta Simonssona, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Szwecji.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy Rady z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi poprzez ustanowienie w przepisach krajowych obowiązku dokonania w Szwecji oceny wartości genetycznej samców jako przesłanki ich użycia do krycia klaczy należących do innych właścicieli,

ponadto, stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE poprzez ustanowienie w przepisach krajowych obowiązku dokonania w Szwecji oceny wartości genetycznej samców jako przesłanki ich użycia do krycia klaczy należących do innych właścicieli,

2. obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja jest zdania, że przewidziany w prawodawstwie Szwedzkim obowiązek dokonania w Szwecji oceny wartości genetycznej samców jako przesłanki ich użycia do krycia klaczy należących do innych właścicieli, stanowi utrudnienie wewnątrzspółnotowego handlu koniowatymi.

Okoliczność, że ani dyrektywa 90/427/EWG, ani jakakolwiek decyzja wydana na podstawie tej dyrektywy nie określa sposobu przeprowadzenia oceny wartości genetycznej, nie oznacza, że Państwo Członkowskie może ustanowić takie przesłanki. Szwedzki wymóg dokonania oceny wartości genetycznej nie może być również uzasadniony ochroną zdrowia i życia zwierząt na podstawie art. 30 WE. Komisja jest zdania, że wymóg dokonania oceny wartości genetycznej ustanowiony przez Królestwo Szwecji ma raczej na celu poprawę właściwości rasy, a nie ochronę zdrowia i życia koniowatych.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-253/05)

(2005/C 229/09)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 15 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Królestwu Niderlandów wniesiona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez Minasa Konstantinidisa i Pietera Van Nuffela, działających w charakterze pełnomocników.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na nim na mocy dyrektywy 94/62/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, ustanawiając, za pomocą *Convenant Verpakkingen III*, ograniczenia we wprowadzaniu na rynek niderlandzki opakowań napojów spełniających podstawowe wymogi tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Ustawodawstwo niderlandzkie ustanawia ograniczenie w wewnątrzspółnotowej wymianie, wprowadzonych już do obrotu w innym Państwie Członkowskim, piwa, napojów orzeźwiających i wody w opakowania plastikowych lub szklanych jednorazowego użytku. Zdaniem Komisji jest to sprzeczne z art. 18 dyrektywy 94/62, zgodnie z którym „Państwa Członkowskie nie utrudniają wprowadzania do obrotu na ich terytorium opakowań spełniających wymogi niniejszej dyrektywy”.

Zakłada się, że opakowania wprowadzone już do obrotu w innym Państwie Członkowskim spełniają podstawowe wymogi dyrektywy. Nie można zatem utrudniać ich sprzedaży na rynku krajowym.

(¹) Dz.U. L 365, str. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division, Patents Court z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie Oakley Inc. przeciwko Animal Ltd, H. Young Hodings plc i H. Young (Operations) Ltd, Interwenient: Secretary of State for Industry

(Sprawa C-267/05)

(2005/C 229/10)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 27 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division, Patents Court z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie Oakley Inc. przeciwko Animal Ltd, H. Young Hodings plc i H. Young (Operations) Ltd, Interwenient: Secretary of State for Industry.

High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division, Patents Court zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy zgodnie z dyrektywą 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (¹) przepisy wprowadzone przez Państwo Członkowskie po dacie określonej w art. 19 dyrektywy, w zakresie w jakim wspomniane przepisy mają znaczenie dla wykonywania prawa do dokonania odstępstwa określonego w art. 11 ust. 8 dyrektywy, pomimo tego mogą być, zgodnie z prawem wspólnotowym, ważne w części? Tudzież czy możli-

wość dokonania odstępstwa stworzona Państwem Członkowskim w art. 11 ust. 8 dyrektywy wygasa całkowicie i w pełni po dacie określonej w art. 19 dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 289 z 28.10.1998, str. 28

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-269/05)

(2005/C 229/11)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 23 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Knuta Simonssona i Georgiosa Zavvosa ze służby prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosującego zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między Państwami Członkowskimi i między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi (¹) poprzez utrzymanie w mocy opłaty portowej stosowanej do statków pasażerskich (włącznie ze statkami wycieczkowymi) lub do statków towarowych, jeżeli wpłyną do przystani, przycumują, lub zakotwiczą w portach Pireus lub Saloniki, żądając w przypadku transportu dokonywanego pomiędzy dwoma portami na terytorium krajowym mniejszych opłat niż w przypadku transportu za granicę, to jest:

— utrzymanie w mocy opłaty portowej na rzecz spółek akcyjnych zarządzających portami, założonymi na mocy ustawy nr 2932/2001 i na rzecz portów Pireus i Saloniki, pobieranej w przypadku pojazdów załadowanych na promy wypływające za granicę, podczas gdy opłaty te nie są pobierane w przypadku rejsów między portami greckimi,

— utrzymanie w mocy uprawnienia przyznanego miastom i gminom na podstawie art. 26 ust. 13 ustawy nr 1828/1989 do pobierania opłat w przypadku pojazdów załadowanych na promy wypływające za granicę.

2) obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.